



Arrest

nr. 276 902 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. RAHOU
Emiel Banningstraat 6
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 30 september 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juli 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. RAHOU en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Kameroense nationaliteit te bezitten en tot de Bangwa stam te behoren. U bent geboren op X 1994 in Small Ekombe, in Meme divisie in de zuidwestelijke regio van Kameroen. U ging naar de lagere school 'Catholic School Small Ekombe' en vervolgens woonde u gedurende zeven jaar in Kumba, eveneens in Meme divisie, waar u naar "Government Bilingual Highschool" in Kosala ging. Nadat u in 2013 afstudeerde van highschool, volgde u gedurende 18 maanden een cursus in hotel management en marketing aan de Business en Technology school in Kumba. Van september 2015 tot 2017 werkte u als 'Parents Teacher Association' (PTA) leerkracht in de lagere school 'Queen Nursery and Primary school' in Small Ekombe. U gaf les in de 3de klas.

Nadat de advocaten en de leerkrachten begonnen te staken en de scholen verplicht werden om te sluiten, werd u op 8 november 2016, wanneer u aanwezig was op school, gearresteerd door de Kameroense veiligheidsroepen en ervan beschuldigd de hervatting van de school te dwarsbomen. U werd naar het Judicha politiekantoor te Buea gebracht waar u eveneens werd beschuldigd een lid te zijn van Southern Cameroon National Council (SCNC). Pogingen van uw vader en de advocaat E.A.F., die door uw vader werd geconsulteerd om uw vrijlating te faciliteren, faalden tot u 22 december 2016, na betaling van een omkoopsom van 700.000 frank, werd vrijgelaten terwijl echter officieel werd gesteld dat u ontsnapte. U keerde terug naar Small Ekombe waar u op de landbouvvelden van uw familie werkte.

5 maart 2017, wanneer u samen met andere leerkrachten van Ekombe's Teachers Association (ETA) deelnam aan een protestactie te Buea, waarbij vier leerkrachten om het leven kwamen, werd u opnieuw gearresteerd door de veiligheidstroepen en opgesloten in het centrale politiekantoor van Buea. U werd opnieuw beschuldigd lid te zijn van SCNC en de jeugd te hebben aangezet tot de boycot van nationale jeugd dag van 11 februari 2017. Wanneer u 15 maart 2017 werd overgebracht naar Kondengui gevangenis in Yaoundé kon u met behulp van een Engelstalige politieagent ontsnappen. U ging naar de Life Span kliniek in Buea waar u verzorging ontving voor verwondingen aan uw benen en huiduitslag die u tijdens detentie opliep. Vervolgens ging u per okada, of motorfiets naar het afgelegen dorp Ebube waar u zich gedurende vijf en halve maand schuilhield. U kwam te weten dat uw ouderlijk huis door de veiligheidstroepen werd afgebrand en uw familie door hen werd verjaagd. In juni-juli 2017 ging u, tegen betaling, met behulp van een politieofficier, met wie u via M., een vriend van uw oudste broer P., in contact kwam, naar de Belgische ambassade in Yaoundé teneinde een studentervisum te verkrijgen. Nadien keerde u tot september 2017 terug naar Ebube, waarna u via de luchthaven van Douala, wederom met behulp van de politieofficier, naar België kwam. Na aankomst in België studeerde u gedurende vier maanden aan de Thomas More universiteit. Wanneer u echter het inschrijvingsgeld niet kon betalen, zette u uw studies stop en nadat u vermoedde ook in België te worden gezocht, ging u naar Oostenrijk waar u 8 november 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende. Nadat werd vastgesteld dat België verantwoordelijk was voor uw verzoek, werd u teruggestuurd naar België alwaar u 5 februari 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende originele documenten neer: een foto van uw huis dat werd vernield, een affidavit op naam van B.K. teneinde uw asielaanvraag te ondersteunen (dd. 05/12/2019), een affidavit op naam van barrister E.A.F. (dd. 05/12/2019), een attest van 'Association of Human Right and Torture Defenders' (dd. 03/12/2019) twee convocaties van 12 september 2018 en 14 oktober 2019, een consultatie boekje van Life Span kliniek te Buea en uw geboorteakte.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

U verklaart uw land van herkomst Kameroen te hebben verlaten omdat u werd vervolgd door de Kameroense autoriteiten. Nadat u tweemaal werd gearresteerd, meent u nog steeds door de ordediensten te worden gezocht. Er dient echter te worden vastgesteld dat voornoemde motieven niet geloofwaardig zijn.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u uw verzoek om internationale bescherming laattijdig indiende. U verklaart Kameroen in september 2017 te hebben verlaten en met uw eigen paspoort en een studentervisum, met behulp van een politieofficier die voor zijn hulp werd vergoed, naar België te zijn gekomen. U vatte de studies 'international tourism and leisure management' aan het Thomas More instituut aan maar diende, volgens uw verklaringen, uw studies na vier maanden stop te zetten uit financiële overwegingen. Na het stopzetten van uw studies woonde u met behulp van F., die u in Antwerpen ontmoette, in Stekene en deed u niets.

U stelt dat uw verblijfsvergunning in oktober 2018 verviel. Informatie in het administratief dossier bevestigt dat uw verblijfsvergunning op 31 oktober 2018 ten einde kwam. Aangezien u na toenadering van Kameroense personen in België vreesde te zullen worden vervolgd, reisde u, na een verblijf van 9 maanden in België, naar Oostenrijk alwaar u 8 november 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende. Nadat werd bepaald dat België de verantwoordelijke lidstaat was, werd u 24 januari 2019 teruggeleid naar België. Uiteindelijk diende u 5 februari 2019 in België een verzoek om internationale bescherming in (zie notities persoonlijk onderhoud (verder notities), p. 40-43). **Het dient echter te worden benadrukt dat van een persoon die beweert vervolgd te (zullen) worden in zijn land van herkomst, redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan internationale bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de bevoegde asielinstanties.** De vaststelling dat u België na 9 maanden verliet zonder bovenstaande stappen te hebben ondernomen, teneinde internationale bescherming te verzoeken in een andere lidstaat en u zich pas na terugkeer in België aanbood bij de bevoegde instanties, **toont aan dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt de ernst en geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees.** Dat u verklaart uit vrees voor vervolging uw land van herkomst te hebben verlaten en om uw vertrek te bewerkstelligen een studentenvisum te hebben aangevraagd, terwijl u na aankomst in België niet de nodige stappen heeft gezet teneinde bescherming te verkrijgen voor die vervolging, tast de geloofwaardigheid van de aangehaalde vrees aan. U stelt na aankomst in België te hebben gedacht dat Engelstalig Kameroen spoedig zou afscheiden van Franstalig Kameroen waardoor u, na de finale afscheiding, zou kunnen terugkeren naar uw land daar de door u aangehaalde vervolging uitging van Franstalige veiligheidsstroepen (zie notities, p. 40 en p. 42-43). Uw verzoek werd bijgevolg niet om redenen van overmacht laattijdig ingediend, maar het betrof uw eigen keuze waardoor u door uw gedrag de ernst van de ingeroepen vrees relativeert. U wist immers dat uw verblijf in België gelimiteerd was tot de duur van uw studies en u op een gegeven moment diende terug te keren naar uw land van herkomst Kameroen, alwaar de situatie tijdens uw afwezigheid geenszins verbeterde (zie administratief dossier). Dit werd des te duidelijker nadat u uw studies diende stop te zetten omdat u het inschrijvingsgeld niet kon betalen en u dus, na het vervallen van de aan uw studies gelinkte verblijfsvergunning, niet langer over een legaal verblijf in België zou beschikken.

Overigens dient opgemerkt dat uw verklaringen omtrent de modaliteiten van uw reis naar België, ingegeven door uw vrees voor vervolging, geenszins geloofwaardig zijn. U verklaart na uw tweede arrestatie, wanneer u op 15 maart 2017 werd overgebracht naar de Kondengui gevangenis in Yaoundé, met behulp van een Engelstalig politieofficier te zijn ontsnapt en vervolgens, na een omzwerving van drie uur in de bossen, medische hulp te hebben gezocht in de Life Span kliniek in Buea. Na een verblijf van enkele uren in het ziekenhuis ging u naar het afgelegen dorp Ebube alwaar u zich gedurende vijf en halve maand schuilhield op de landbouwvestiging van meneer T. (zie notities, p. 36-37). Met behulp van een politieagent – wiens naam u niet kent - die u leerde kennen via M., een vriend van uw oudste broer P., en tegen betaling van 500.000 frank, eveneens betaald door M., ging u in juni/juli naar de ambassade in Yaoundé om uw visum te regelen. Op de ambassade werd u een formulier gegeven dat u invulde en u betaalde geld voor uw visumaanvraag, eveneens voorzien door M.. Gevraagd of de ambassade documenten vroeg, stelt u dat er schooldocumenten werden gevraagd. U werd eveneens door M. geholpen om toelating te verkrijgen voor de opleiding 'international tourism and leisure management' in België (zie notities, p. 47), waarna u uw visum aanvraagde. U verbleef niet in Yaoundé maar keerde meteen, met behulp van de politieagent, terug naar uw schuilplaats Ebube. Ook wanneer u in september 2017 Kameroen verliet via de luchthaven van Douala, werd uw vertrek door de politieofficier gefaciliteerd (zie notities, p. 10-12 en p. 38-39).

Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie visumdossier in het administratief dossier), blijkt inderdaad dat u 20 juli 2017 aan visumaanvraag indiende op de Belgische ambassade in Yaoundé. Uit de visumaanvraag blijkt dat u 19 januari 2017 een paspoort liet opmaken. Hierbij dient te worden opgemerkt dat u verklaart 8 november 2016 een eerste keer te zijn gearresteerd, ervan beschuldigd te zijn geweest een aanhanger te zijn van politieke oppositiepartij SCNC en 22 december 2016 na betaling te zijn vrijgelaten onder het mom dat u zou zijn ontsnapt. Dat u na uw eerste arrestatie en 'ontsnapping' van de Kameroense autoriteiten een paspoort heeft verkregen, met andere woorden een gunst van de overheid, verwondert bijgevolg. Tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd waarom u in januari 2017 een paspoort nodig had, stelt u een paspoort nodig te hebben gehad omdat uw toestand in het land niet echt veilig was (zie notities, p. 8). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat u reeds op 1 februari 2017 een visumaanvraag richtte aan de Belgische ambassade in Yaoundé teneinde een studentenvisum te verkrijgen, wat u evenwel werd geweigerd. In uw visumaanvraag staat te lezen dat u woonachtig bent te Buea road in Kumba, terwijl u op het CGVS echter verklaarde in Small Ekombe te hebben gewoond, en dat u geen beroep uitoefent, terwijl u op het CGVS verklaarde sinds 2015 tot uw

vermeende arrestatie in november 2016 als leerkracht werkzaam te zijn geweest. Verder bevat het visumdossier een goedkeuring tot toelating van Thomas More tot het volgen van het bachelorsprogramma 'International Tourism & Leisure Management' tijdens het academiejaar 2016-2017, waarvan het tweede semester begon op 13 februari 2017. Het dossier bevat ook certificaten van het 'Cameroon General Certificate of Education Board' ter bevestiging van uw 'ordinary' en 'advanced' level, behaald in respectievelijk 2011 en 2013, opgesteld op 16 december 2016 – terwijl u zogenaamd nog tot 22 december 2016 in gevangenschap zat – en ondertekend door overheidsofficials. Dat officiële documenten werden opgemaakt, terwijl u tegelijkertijd werd vervolgd door de overheid, tast de geloofwaardigheid van de geopperde vervolging ernstig aan. Het dossier bevat ook volgende documenten: een diploma 'in applied hotel management and marketing studies', opgesteld op 30 juni 2016 en een medisch attest, opgesteld te Yaoundé op 14 januari 2017. Overigens zit ook een 'information sheet on imprisonment not expunged by amnesty or rehabilitation and on penalties related to traffic offences', opgesteld op 3 januari 2017 door de overheid, in het dossier. Het document stelt dat u student bent en vermeldt geen veroordelingen, verschijningen voor de rechtbank en geen overtredingen. Het verwondert dat u dit document zou hebben verkregen van dezelfde overheid die u actief vervolgt en dat het document geen melding maakt van uw eerste arrestatie en vermeende betrokkenheid bij SCNC en het protest in Engelstalig Kameroen. Tenslotte bevat het dossier een handgeschreven brief waarin u uw motivatie tot het volgen van de opleiding in België uiteenzet. In de brief verwijst u naar uw levenslange droom om in de toerismesector werkzaam te zijn en stelt u na uw studies in staat te zullen zijn om bij te dragen aan de ontwikkeling van uw land. U voegt toe dat in Kameroen verschillende mogelijkheden op u wachten, o.a. een job bij het ministerie van toerisme en cultuur. **Dat u na uw vermeende aanvaring met de overheid stelt te willen terugkeren naar uw land en sterker nog, uw bijdrage zou willen leveren aan de werking van de autoriteiten, tart de verbeelding.**

Bovendien dient op basis van bovenstaande te worden geconcludeerd dat uw verklaringen omtrent het verkrijgen van uw visum na uw tweede arrestatie niet de waarheid betreft, aangezien u reeds eerder, voor uw tweede vermeende arrestatie – zonder assistentie van derden - de nodige documenten had verzameld en de vereiste stappen had gezet teneinde een visum te verkrijgen, wat u echter werd geweigerd. In het visumdossier dat 20 juli 2017 werd geïntroduceerd en waarvan u verklaart dat het werd gefaciliteerd door de vriend van uw oudste broer M. en de politieofficier, staat aangegeven dat u woonachtig bent te Bonakama in Kumba en u student bent. Het bevat ook een vernieuwde goedkeuring tot toelating van Thomas More tot het volgen van het bachelorsprogramma 'International Tourism & Leisure Management' tijdens het academiejaar 2017-2018, beginnende op 18 september 2017. Teneinde het visum te verkrijgen, diende u wederom attesten in van het 'Cameroon General Certificate of Education Board', ditmaal opgesteld op 9 mei 2017 – na uw tweede vermeende arrestatie en ontsnapping - en opnieuw een stempel van de overheid bevattende. Ook het document met als hoofding 'information sheet on imprisonment not expunged by amnesty or rehabilitation and on penalties related to traffic offences', ditmaal opgesteld op 2 mei 2017, stellende dat u student bent, geeft aan dat er in uw hoofde geen veroordelingen, verschijningen voor de rechtbank of overtredingen zijn. Er wordt bijgevolg wederom geen melding gemaakt van uw arrestaties. Overigens bevat het dossier een medisch attest, opgesteld op 24 mei 2017 te Yaoundé en dezelfde handgeschreven brief met betrekking tot uw motivatie tot het volgen van de opleiding in België. **Het dient ook opgemerkt dat de vaststelling dat nergens in uw visumdossier uw occupatie als leerkracht van 2015 tot eind 2016 wordt vermeld, de geloofwaardigheid ervan aantast.** Dat u tenslotte deze documenten, waaronder het medisch attest, opgesteld op 24 mei 2017, dat uw fysieke aanwezigheid behoefde in Yaoundé, zou hebben kunnen regelen terwijl u zich zou hebben schuilgehouden in Ebubu, is verwonderlijk. **Het dient kortom vastgesteld dat u na uw vermeende arrestatie verschillende gunsten heeft verkregen van de overheid en u, die hoegenaamd zou zijn ontsnapt uit handen van de autoriteiten, er op eigen houtje – aangezien u niet aannemelijk kon maken daadwerkelijk te zijn geholpen door de politieofficier - in bent geslaagd om het land op legale wijze te verlaten.**

Bovenstaande brengt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten reeds ernstig in het gedrang. Uw verklaringen echter over de gebeurtenissen die zouden hebben plaatsgevonden in Kameroen zijn evenmin geloofwaardig. U verklaart 8 november 2016 gearresteerd te zijn geweest wanneer u op school in Small Ekombe, Meme divisie in de regio zuidwest, aanwezig was, terwijl de school reeds gedwongen werd gesloten. U tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd of er al stakingen waren in Small Ekombe en Kumba wanneer u 8 november 2016 werd aangehouden, antwoordt u dat er overal stakingen waren. U voegt toe dat de stakingen in noordwest Kameroen begonnen, vervolgens naar zuidwest kwamen en nu gans Engelstalig Kameroen betrokken is.

Op de vraag wat de impact was van de staking op de school waar u werkte, antwoordt u dat de lessen werden gestaakt en alle scholen dicht waren. U verduidelijkt dat de scholen ongeveer een week na

het begin van de staking, in november 2016, dichtgingen. Gevraagd wie de scholen sloot, stelt u dat het een order was - door iedereen opgevolgd en dat de advocaten en leerkrachten de stakingen begonnen. U weet niet wiens order het was maar herhaalt dat iedereen gehoorzaamde wanneer werd gezegd dat de scholen dicht moesten (zie notities, p. 48-49). **Er dient echter te worden opgemerkt dat uw verklaringen niet overeenkomen met beschikbare informatie wat betreft de start van de Engelstalige crisis in Kameroen.** Die begon immers op 11 oktober 2016 wanneer in Bamenda advocaten van noordwest en zuidwest in staking gingen. Op 8 november 2016 – de dag van uw vermeende arrestatie – mobiliseerden de advocaten honderden personen voor een mars in Bamenda. De mensenmassa werd tijdens de vreedevolle mars met geweld uiteen gedreven door gendarmen, enkele advocaten werden mishandeld en enkele mototaxichauffeurs werden gearresteerd. Als reactie barricadeerden jongeren en mototaxichauffeurs verschillende kruispunten en gevechten tussen demonstranten en gendarmen resulteerden in verscheidene gewonden. Op 21 november begonnen ook de leerkrachten te staken. Ze organiseerden een rally tegen het gebrek aan Engelstalige leerkrachten, de aanstelling van leerkrachten die het Engels niet goed beheersten en het gebrekkige respect voor het Angelsaksische karakter van de scholen en universiteiten in de Engelstalige zone. Tijdens de rally sluiten duizenden mensen zich aan bij de leerkrachten en de rally werd met geweld uiteen geslagen door de politie en het leger. Volgens een bron werden alle scholen in Engelstalig Kameroen gesloten. Eind november vonden verschillende andere incidenten plaats in Bamenda die resulteerden in rellen. Vanaf 28 november verspreidde de crisis, dusver beperkt tot noordwest Kameroen, naar het zuidwestelijke gedeelte van Kameroen met studenten van Buea universiteit die een vreedevol protest organiseerden op campus. De protesterende studenten werden met geweld onderdrukt en sommigen gearresteerd in hun huizen. Dat u verklaart reeds op 8 november 2016 in Small Ekombe, Meme divisie, in zuidwest Kameroen te zijn gearresteerd, terwijl de staking van de leerkrachten pas begon op 21 november 2016 en de crisis pas oversloeg naar zuidwest Kameroen vanaf 28 november 2016, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw arrestatie ernstig aan. U geeft correct aan dat er toen enkel stakingen plaatsvonden in noordwest, maar verduidelijkt dat de scholen wel al waren gesloten in Kumba. Gevraagd waarom de scholen dicht waren als er geen staking was, stelt u dat werd gezegd dat in gans Engelstalig Kameroen de scholen dicht moesten en als 'ze' komen en zien dat de school open is, 'ze' de school afbranden (zie notities, p. 50). **U kunt overigens ook niet verklaren waarom u, als enige die ochtend, aanwezig was op school wanneer de scholen reeds zouden zijn gesloten.** U verklaart dat iedereen weg moest blijven van school, maar wanneer u werd gevraagd waarom u op school was wanneer u werd gearresteerd, stelt u dat de staking net begon en u die ochtend naar school ging, enkel om te zien dat politiemannen kwamen en u arresteerden. U voegt toe dat er geen leerlingen op school waren en wanneer ze kwamen, ze verrast waren dat er geen mensen op school waren. U moest worden gearresteerd omdat jullie hebben aangemoedigd om de scholen te dwarsbomen. U nogmaals gevraagd wat u op school deed wanneer de scholen dicht waren, antwoordt u dat het na het begin van de staking twee weken duurde voor het automatisch dicht was en niemand op school te zien was. U verduidelijkt dat voor die twee weken enkele mensen op school waren, het vervolgens serieus werd en alles sloot (zie notities, p. 49).

Ook uw verklaringen aangaande uw tweede arrestatie weten niet te overtuigen. Gevraagd waarom u deelnam aan de mars in Buea, antwoordt u naast de kwestie dat de leerkrachten samen met de advocaten als eersten stakten. U nogmaals gevraagd waarom u deelnam, geeft u aan als leerkracht tot Ekombe's Teachers Association (ETA) te behoren en te hebben moeten deelnemen aan het protest. Op de vraag wat u bedoelt met 'moeten deelnemen' geeft u aan dat de staking voor de leerkrachten was en als je niet deelneemt, de organisatie ETA u misschien een boete kan geven. Bovendien is het voor het goed van iedereen waardoor je moet deelnemen. Dit getuigt echter van een zeer gebrekkige motivatie en ontbrekende kennis van de gevolgen indien u niet had deelgenomen (zie notities, p. 52). U herhaalt als leerkracht te hebben moeten deelnemen, maar dat eerder niet te hebben gedaan omdat de andere dingen die leerkrachten deden geen verplichting waren, zoals hier. U voegt toe dat als je mensen ziet staken en je wil deelnemen, het goed is maar het geen probleem is wanneer je dat niet wil. Aangezien dit voor ETA was, moest u als deel van ETA deelnemen. Hoeveel mensen deelnamen aan de protestactie, herinnert u zich in eerste instantie niet. Gevraagd of het er 10, 50 dan wel 100 waren, stelt u met een 20-tal en meer, of ook wel tussen de 20 en 28 in totaal te zijn geweest. U verklaart dat er 4 collega's van andere scholen werden doodgeschoten, maar hun namen kent u niet.

Tenslotte dient opgemerkt dat u wat betreft uw contact met familieleden geen geloofwaardige verklaringen aflegt. U geeft aan niet te weten waar uw ouders en broers momenteel verblijven omdat ze 'sinds' 2017 werden aangevallen door de veiligheidstroepen. Wanneer u Kameroen verliet, verbleven ze in Small Ekombe. Na uw vertrek uit Kameroen had u geen contact met uw familie aangezien ze door het leger werden verplaatst. Gevraagd hoe u weet dat ze door het leger werden verplaatst, stelt u dat een van uw burens, B.K., tegen uw advocaat, E.A.F., heeft gezegd

dat uw ouders werden verplaatst. U voegt toe dat de veiligheidstroepen het huis van uw ouders aanvielen, jullie huis werd afgebrand en ze bijgevolg werden verjaagd en u sindsdien niets van hen hoorde. Ter staving hiervan legt u een foto neer van een lege plek waar eerder uw huis stond dat werd afgebrand. Dienaangaande dient opgemerkt dat de foto onvoldoende bewijs vormt voor het afbranden van uw huis aangezien het eender welk huis, eender waar kan zijn en het bovendien geen bewijs vormt voor de aangehaalde vervolging. Gevraagd wanneer u vernam dat uw ouders Small Ekombe hadden verlaten, geeft u aan dat in België te hebben vernomen (zie notities, p. 23-24). Verder echter tijdens het persoonlijk onderhoud stelt u na uw aankomst in het verlaten dorp Ebube te hebben vernomen dat de veiligheidstroepen u overal zochten. Gevraagd hoe u dat wist, antwoordt u het te weten en dat ze naar Small Ekombe gingen, de oorlog verklaarden aan uw ouders en naar uw locatie vroegen, hen wegjaagden en jullie huis afbrandden. Gevraagd of voorgaande niet na uw vertrek plaatsvond, stelt u dat uw huis werd afgebrand wanneer u nog in Kameroen was wanneer naar u werd gezocht. U stelt dat te weten te zijn gekomen nadat u met hen –met uw oudere broer - in contact kwam via de kleine telefoon die u had. Waar uw ouders echter heengingen, weet u niet aangezien u niet met hen in contact kwam. Ook waar de rest van uw familie heenging, weet u niet omdat ze na het incident wegrenden en u in het dorp was. Gevraagd waarover het gesprek met uw broer ging, stelt u dat hij zei dat veiligheidstroepen achter u aankwamen, het huis afbrandden en iedereen wegjaagden. U voegt toe dat hij u opbelde vanuit de bossen waarheen hij vluchtte. Wat nadien met uw familie gebeurde, weet u niet aangezien u na het gesprek met uw broer enkel contact had met M., de vriend van uw broer. Gevraagd hoe dat kwam, stelt u niet met uw telefoon naar België te zijn gekomen. Gevraagd waarom u in Kameroen geen contact meer had met uw familie, ontwijkt u de vraag, stellende dat u niet weet wat gebeurde, u op uw eigen plek was en uw familie op een andere plek en u niet weet wat met hen gebeurde (zie notities, p. 45-47). Gevraagd of u via Facebook niet in contact kon komen met uw familie, stelt u dat niet te kunnen aangezien uw ouders geen Facebook gebruiken. Gepeild naar uw broers, verklaart u eerst dat uw broers Facebook hebben maar u niet met hen in contact kwam om uw antwoord vervolgens te wijzigen en aan te geven niet te weten of uw broers Facebook hebben. U verklaart bovendien niet te hebben geprobeerd om hen te vinden aangezien u veel stress heeft gehad en u gewoon een tijdje moest blijven. U twee Facebookpagina's getoond op naam van S. en P.M. (zie administratief dossier) en gevraagd of het uw broers zijn, bevestigt u maar geeft u aan niet te weten of u al dan niet met bevriend bent op Facebook (zie notities, p. 55-56). **Uit uw verklaringen kan kortom niet worden afgeleid dat u de waarheid vertelt wat betreft het contact met uw familie in Kameroen.**

Na uw vertrek heeft u voor het laatst in december 2019 en begin 2020 contact gehad met respectievelijk uw buur B.K. en uw advocaat E.A.F.. Recent had u geen contact met hen omdat het leger te vijandig is tegenover de mensen en iedereen wegrent voor zijn veiligheid. U geeft aan geen contact te hebben proberen zoeken met iemand in Kameroen omdat u zich onvoldoende veilig voelt om te praten met iemand of iemand te contacteren in Kameroen (zie notities, p. 24-25). Via uw buur K. vernam u dat de veiligheidstroepen na het incident langskwamen en u zochten. Ter staving hiervan legt u twee convocaties neer, opgesteld op 12 september 2018 en 24 oktober 2019, teneinde u aan te bieden bij het centrale politiestation van Buea. De convocaties werden u bezorgd door uw advocaat die ze op zijn beurt had ontvangen van uw buurman. Gevraagd hoe uw buurman uw advocaat kent, verklaart u dat K. uw advocaat kent omdat uw advocaat tijdens uw eerste arrestatie naar uw vader kwam en u hem vertelde over uw advocaat (zie notities, p. 35 en p. 48). Het is vooreerst geenszins aannemelijk dat u een jaar en twee jaar na uw vertrek uit Kameroen in september 2017 nog zou worden gezocht door de autoriteiten aangezien u geenszins aannemelijk heeft gemaakt problemen te hebben gekend met de Kameroense overheid, u verschillende gunsten werden verleend door de overheid en u erin bent geslaagd om het land op legale wijze te verlaten. Ook de vervolging ten aanzien van uw familie heeft u gezien de tegenstrijdigheden in uw verklaringen niet aannemelijk weten te maken (zie supra). Bovendien dient opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt duidelijk blijkt dat dergelijke documenten (convocaties) op frauduleuze wijze kunnen worden verkregen (zie administratief dossier).

Wat betreft de door u neergelegde affidavits op naam van uw buur B. K. en uw advocaat E. dient opgemerkt dat deze werden opgesteld teneinde uw verzoek om internationale bescherming te ondersteunen en ze bijgevolg geen toegevoegde waarde hebben daar het eenzijdig neergepende verklaringen zijn. Zij kunnen dienen ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen wat in casu niet het geval is. Hetzelfde dient opgemerkt met betrekking tot het attest van 'Association of Human Right and Torture Defenders' (dd. 03/12/2019). Tenslotte legt u een consultatie boekje neer van Life span kliniek, dat u meenam van Kameroen. U ermee geconfronteerd dat het neergeschreven adres (Molyko, Buea) op het boekje niet overeenstemt met uw opgegeven adres (Small Ekombe) stelt u dat het mogelijks een fout van de dokter betreft en dat het ziekenhuis in Molyko is (zie notities, p. 35). Ook op de binnenzijde staat dat u geboren bent te Small Ekombe, maar u in Molyko, Buea resideert. Er staat dat u werd aangemeld

met uitslag, blauwe plekken op uw benen, een hoest en pijn over uw lichaam en dit veroorzaakt zou zijn door arrestatie, foltering en detentie van 5 maart tot 15 maart 2017. Het dient opgemerkt dat geenszins vaststaat dat de in het boekje vermelde verwondingen het resultaat waren van foltering tijdens gevangenschap aangezien een arts slechts vermoedens kan uiten over de oorzaak, doch niet met zekerheid kan zeggen hoe verwondingen werden veroorzaakt en hij hiervoor beroep moet doen op de verklaringen van de patiënt. De door u neergelegde geboorteakte bevat tenslotte gegevens die niet in twijfel worden getrokken door het CGVS.

Uw origineel paspoort werd volgens uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS door de persoon die u naar Oostenrijk bracht, meegenomen terwijl u ergens op hem diende te wachten (zie notities, p. 8), terwijl u voor de Dienst Vreemdelingenzaken nog verklaarde dat u uw paspoort tijdens uw reis naar Europa verloor maar u niet weet precies waar of wanneer (zie verklaring DVZ, vraag 24).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus "Cameroun. Situation sécuritaire liée au conflit anglophone."** dd. 16 oktober 2020 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_situation_securitaire_liee_au_conflit_anglophone_20201016.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en **COI Focus "Cameroun. La crise anglophone. Situation des anglophones."** dd. 15 mei 2019) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om **een gelokaliseerd conflict** dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. **In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingalternatief beschikt.**

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in **de Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert

naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's. Ze worden er opgevangen door Engelstalige families die reeds lange tijd in Franstalig Kameroen zijn gevestigd, door kerken en traditionele chefs, door Franstalige Kameroeners, ... Er zijn echter ook ontheemden die genoodzaakt zijn op straat te leven. De grootschalige verplaatsingen van de bevolking uit Engelstalig Kameroen brengt een grote druk teweeg op de Franstalige zone, die onder andere heeft geleid tot de ontwikkeling van prostitutie en een groot aanbod aan goedkope werkrachten in de Franstalige steden. Vele Engelstalige ontheemden leven er in precare omstandigheden. Niettegenstaande de identiteitscontroles en razzia's uitgaande van de autoriteiten in vergelijking meer de Engelstaligen viseren en het aantal razzia's is gestegen, is over het algemeen de veiligheid van Engelstaligen gegarandeerd in Franstalig Kameroen. Uit het geheel van de informatie blijkt nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. Met uitzondering van een aantal geïsoleerde gevallen, worden de Engelstaligen bovendien niet gediscrimineerd door de Franstalige bevolking.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Franstalig Kameroen vestigt.

Vooreerst dient te worden gewezen op uw opleidingsniveau. Nadat u in 2013 afstudeerde van highschool, volgde u gedurende 18 maanden een cursus in hotel management en marketing aan de Business en Technology school in Kumba. Na aankomst in België studeerde u gedurende vier maanden international tourism and leisure management aan Thomas More universiteit. Volgens uw verklaringen diende u echter uw studies stop te zetten wanneer u het inschrijvingsgeld niet langer kon betalen. In uw visumaanvraag verwijst u naar uw levenslange droom in de toerismesector werkzaam te zijn en stelt u na uw studies in staat te zullen zijn om bij te dragen aan de ontwikkeling van uw land. U voegt toe dat in Kameroen verschillende mogelijkheden op u wachten, o.a. een job bij het ministerie van toerisme en cultuur.

Wat betreft uw werkervaring dient opgemerkt dat u niet aannemelijk weet te maken als leerkracht werkzaam te zijn geweest in Kameroen waardoor er geen inschatting kan worden gemaakt wat betreft uw relevante werkervaring. Hetzelfde dient opgemerkt wat betreft uw familieleden. Uit voorgaande blijkt immers dat het lijkt dat u het CGVS geen informatie wil verschaffen over de contacten met uw familiaal netwerk en de verblijfsplaatsen van uw familie, naar alle waarschijnlijkheid om een netwerk in (Franstalig) Kameroen te verstoppen. Door bewust uw reële levensomstandigheden in Kameroen en de verblijfomstandigheden van uw familie te verhullen, verkeert de commissaris-generaal in het ongewisse wat betreft de reële mogelijkheden tot hervestiging in Franstalig Kameroen.

Het werd echter wel vastgesteld dat u zeer zelfredzaam bent aangezien u na uw stopgezette opleiding verscheidene maanden in België doorbracht zonder enig netwerk en zonder u te beroepen op hulp van de Belgische autoriteiten. Vervolgens slaagde u erin om naar Oostenrijk te gaan alwaar u een verzoek om internationale bescherming indiende.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vlucht-alternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven een kopie te verkrijgen van de notities van het persoonlijk onderhoud en indien gewenst opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Op datum van 19 augustus 2021 ontving het CGVS geen opmerkingen en bijgevolg wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 48/3, 48/4 en 55/2 van de Vreemdelingenwet. Schending van artikel 12 1 a) Kwalificatierichtlijn 2011/95/EU. Schending van het artikel 1 D van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951. Schending van artikel 3 EVRM. Schending van de motiveringsverplichting van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Schending van het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Schending van het redelijkheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel. Schending van de richtlijnen van de UNHCR, 'Note on Burden and Standard of Proof'."

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

"Artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 schrijft voor dat de administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepaalt dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die ten grondslag liggen aan die beslissing, en dat de gegeven motivering afdoende dient te zijn.

De bestreden beslissing is niet alleen onjuist, maar ook onvolledig gemotiveerd.

De bestreden beslissing haalt verscheidene argumenten aan die zouden aantonen dat verzoeker zijn gegronde vrees voor vervolging of een reeel risico op ernstige schade in Kameroen niet aannemelijk kan maken.

Deze argumenten overtuigen echter niet.

4.

Verzoeker dient er op te wijzen dat het niet de taak van het CGVS is om de bewijswaarde van alle stukken te ontkrachten. Hij wenst op te merken dat op basis van art 4.1 Kwalificatierichtlijn een gedeelde bewijslast geldt. Bovendien stelt UNHCR in haar UNHCR 'Guidelines on international protection' het volgende (eigen onderlijning): [...]

Volgens deze richtlijn dient er in dubio aan de verzoeker het voordeel van de twijfel gegeven te worden (eigen onderlijning): [...]

Onder verwijzing naar artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 stelt verzoeker dat het CGVS in de bestreden beslissing de meest nadelige interpretatie heeft weerhouden en daardoor appreciatiefouten heeft begaan.

Eerste onderdeel

5.

Het is wegens deze negatieve interpretaties dat het CGVS geen geloof hecht aan het asielrelaas van verzoeker, terwijl bij een correcte appreciatie van verzoekers verklaringen en bewijselementen zijn asielrelaas wel degelijk zou leiden tot een andere beslissing.

Verzoeker overloopt en weerlegt daarom hieronder de aangehaalde argumenten.

6.

A. Laattijdigheid verzoek

Het CGVS stelt dat de laattijdigheid van het verzoek van verzoeker de ernst en geloofwaardigheid van zijn vrees ondermijnt.

Verzoeker erkent dat zijn verzoek laattijdig is.

Verzoeker koesterde de hoop dat de rust in zijn herkomstland zou terugkeren. Verder verwachtte hij dat Engelstalig Kameroen zich zou afscheiden van Franstalig Kameroen waardoor hij op een veilige manier zou kunnen terugkeren naar Engelstalig Kameroen. Hij was immers tevreden met zijn leven als leerkracht in Kameroen en wou deze job terug opnemen nadat hij zijn studies in België afgerond had.

Verzoeker gaf hierover duidelijke, samenhangende en geloofwaardige verklaringen (p36 verhoor CGVS) (eigen onderlijning): [...]

De verklaringen van verzoeker zijn in overeenstemming met de realiteit in Kameroen nu de onrust in Kameroen pas toenam tijdens zijn verblijf in België.

Verweerder houdt hier geen rekening mee. Verweerder weerhoudt enkel negatieve interpretaties. Een correcte appreciatie van verzoekers verklaringen zou bij verweerder weldegelijk geleid hebben tot een andere beslissing

Verzoeker gaf in het verloop van het verhoor meerdere malen gedetailleerde informatie over het (politieke) leven in Kameroen. Klaarblijkelijk volstonden deze gegevens niet omdat het niet dat ene gegeven was dat verweerder in gedachten had.

7.

B. Verklaringen route naar België

Het CGVS houdt voor dat de verklaringen omtrent de modaliteiten van de reis naar België ongeloofwaardig zijn. Het CGVS stelt hieromtrent het volgende: [...]

Vooreerst wenst verzoeker te benadrukken dat hij niet begrijpt dat het CGVS deze zogenaamde ongeloofwaardigheid niet heeft aangehaald tijdens het verhoor. Er werden hierover geen bijkomende vragen gesteld. Dit hoewel er meerdere pauzes ingelast werden en de PO tijdens zo'n pauze tijd had om de reeds gegeven antwoorden te analyseren. **Het CGVS is hier in gebreke gebleven en heeft niet doorgevraagd zodat verzoeker meer details i.v.m. deze gebeurtenissen kon meegeven.**

Verder benadrukt verzoeker tijdens het verhoor duidelijke en samenhangende verklaringen rond de modaliteiten van zijn vertrek naar België afgelegd te hebben. Zo verklaarde verzoeker (p34 -35 verhoor CGVS): [...]

Hij gaf duidelijk aan dat je met geld veel kan doen in Kameroen, dat politieagenten en -officieren zeer gemakkelijk omgekocht kunnen worden, dat er geen digitaal systeem voorhanden was zodat gevoelige informatie over hem niet tot in de hoofdstad en tot bij de autoriteiten geraakte enzoverder...

Het feit dat verzoeker een studentenvisum aangevraagd heeft bij de Belgische ambassade geraakte aldus niet bekend bij de autoriteiten die het op verzoeker, als leerkracht, gemunt hadden. Dit is zeer aannemelijk nu er in Kameroen geen digitaal visumsysteem voorhanden is en Kameroen reeds verkeerde in een staat van chaos.

8.

C. Verkrijging visum na tweede arrestatie

Het CGVS stelt dat verzoeker niet de waarheid vertelt omtrent het verkrijgen van zijn visum na de tweede arrestatie. Het CGVS stelt dat het ongeloofwaardig is dat verzoeker "allerlei" gunsten van de overheid heeft gekregen na eerst gearresteerd geweest te zijn.

Verzoeker wenst vooreerst te benadrukken dat hij gedurende het verhoor duidelijke, heldere en volledig gelijklopende verklaringen over zijn arrestatie heeft afgelegd.

Verzoeker herhaalt opnieuw dat hij aanzienlijke sommen geld heeft moeten gebruiken om verschillende mensen om te kopen, dat dit in Kameroen de gangbare wijze van handelen is, dat er in Kameroen immers veel corruptie voorhanden is, dat gevoelige informatie niet tot in de hoofdstad geraakt bij gebrek aan een digitaal systeem, dat de autoriteiten, die het op hem gemunt hadden, niet beschikten over informatie omtrent afgeleverde visa,....

Verzoeker wenst verder te benadrukken dat verweerder op dit punt niet doorgevraagd heeft, zodat verzoeker alle onduidelijkheid uit de wereld kon helpen of meer details kon verschaffen. Opnieuw blijft het CGVS in gebreke en weerhoudt het CGVS enkel en alleen negatieve interpretaties aan het verhoor van verzoeker.

9.

D. Verklaringen omtrent tweede arrestatie

Het CGVS stelt dat de verklaringen omtrent de tweede arrestatie niet weten te overtuigen.

Nochtans heeft verzoeker hier opnieuw duidelijke en samenhangende verklaringen rond afgelegd.

Verzoeker wenst nogmaals te benadrukken dat er veel verschillende stakingen en demonstraties hebben plaatsgevonden. Dat hij aan verschillende stakingen heeft deelgenomen. Dat Engelstalig Kameroen in een staat van chaos bevond. Dat het publieke leven meermaals stilgelegd werd waardoor de noties van tijd en ruimte vervaagden.

Verzoeker verklaarde verder dat vier collega's van andere scholen werden doodgeschoten. Dat leerkrachten weldegelijk een risicogroep waren blijkt tevens uit volgend artikel van Amnesty international: [...]

Uit bovenstaande volgt dat leerkrachten weldegelijk deel uitmaakten van een risicogroep in Kameroen. Wat betreft de omstandigheden van de tweede arrestatie an sich wenst verzoeker te benadrukken dat het CGVS op dit punt niet heeft doorgevraagd, na bijvoorbeeld een van de meerdere pauzes die ingelast werden.

10.

E. Verklaringen omtrent Engelstalige crisis Kameroen

Het CGVS stelt dat het relaas van verzoeker betreffende de gebeurtenissen op 8 november 2016 zijn geloofwaardigheid aantast: [...]

Het CGVS houdt voor dat volgens "een bron" de scholen in Engelstalig Kameroen werden gesloten na de gebeurtenissen op 21.11.2016. Het CGVS geeft niet aan op welke bron zij zich hiervoor baseren.

Verzoeker heeft er aldus het raden naar.

Verzoeker houdt vol dat er al stakingen plaatsvonden voor 21.11.2016 en verwijst hiervoor onder andere naar een krantenartikel van Mo dd. 19.07.2018: [...]

Ook volgend artikel van Amnesty International bevestigt het relaas van verzoeker: [...]

Ook volgend artikel van Vluchtelingen NL bevestigt dat de stakingen reeds in oktober 2016 plaatsvonden: [...]

Het staat aldus vast dat er ook voor 21.11.2016 stakingen hebben plaatsgevonden. Het relaas van verzoeker omtrent de gebeurtenissen op 08.11.2016 dient dan ook geenszins als ongeloofwaardig bestempeld te worden.

Verzoeker wenst te benadrukken duidelijke, geloofwaardige en samenhangende verklaringen omtrent de Engelstalige crisis in Kameroen afgelegd te hebben. Klaarblijkelijk volstonden deze gegevens niet omdat het niet dat ene gegeven was dat verweerder in gedachten had.

11.

F. Contact met familieleden

Het CGVS meent dat verzoeker aangaande het contact met zijn familieleden weinig overtuigende verklaringen aflegt. Verzoeker weet niet waar zijn familieleden zich bevinden sinds ze in 2017 aangevallen werden door veiligheidstroepen.

Verzoeker houdt vol niet te weten waar zijn familieleden zich bevinden. Zij zijn immers op de vlucht geslagen nadat hun huis aangevallen werd door de veiligheidstroepen.

Dat vele mensen in allerijl hun hebben en houden achterlieten, blijkt tevens uit het volgende artikel van Trouw NL: [...]

Het is dan ook aannemelijk dat verzoeker niet weet waar zijn familieleden zich bevinden gelet op de staat van chaos waarin Engelstalig Kameroen zich bevond en in ernstige mate nog steeds bevindt.

Verzoeker verwijst voor de volledigheid naar de foto van zijn afgebrande ouderlijk huis die hij heeft neergelegd bij het CGVS.

12.

G. Conclusie

Er kan geconcludeerd worden dat de bestreden beslissing onjuist is en tevens onvolledig gemotiveerd.

Verweerder blijft maar beweren dat het verhaal van verzoeker onaannemelijk is zonder werkelijk aan te tonen waarom dit zo is. Verweerder kan niet aan 'cherry picking' doen en de hand van enkele elementen de geloofwaardigheid van verzoeker trachten te ondermijnen. Het CGVS geeft aan elke verklaring immers een negatieve interpretatie terwijl de verklaringen van verzoeker duidelijk zijn en wijzen op een risico op vervolging.

Verzoeker is gematigd en heeft steeds geprobeerd een rustig leven te leiden in Kameroen. Verzoeker is een jonge man die zich zeer bewust is van de precaire situatie waarin zijn landgenoten zich bevinden. Verzoeker is een leerkracht die zijn ongenoegen geuit heeft door deel te nemen aan verschillende stakingen. Verzoeker was aanwezig op de basisschool waar hij tewerkgesteld was, terwijl deze school al gesloten was naar aanleiding van de stakingen. Hierdoor geraakt verzoeker in de problemen en werd hij tot tweemaal toe gearresteerd en vastgehouden, ondervraagd en gemarteld.

Verzoeker vreest hiervoor nog steeds vervolgd te worden door de veiligheidstroepen en de autoriteiten in Kameroen.

Zoals hierboven uiteengezet, zijn de motieven om te besluiten dat verzoeker een ernstige vrees voor vervolging kent, overtuigend. Verweerder zoekt spijkers op laag water, geeft verzoeker absoluut niet het voordeel van de twijfel en kiest steeds voor de meest negatieve interpretatie.

Verzoeker heeft nochtans duidelijke verklaringen afgelegd over het politieke leven in Kameroen en diens standpunt hierover, over zijn vlucht en over de gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft moeten ondergaan. Verweerder heeft dan ook nagelaten een zorgvuldig onderzoek te voeren.

Het feit dat verwerende partij over een appreciatiemarge beschikt kan haar niet van haar onderzoekplicht ontslaan.

Verzoeker is tot het uiterste gegaan in zijn medewerkingsplicht en heeft alle vragen inhoudelijk beantwoord alsook getracht keer op keer te verklaren waarom hij niet op de hoogte is van bepaalde details.

De bestreden beslissing moet vernietigd worden."

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 48/3 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en van het artikel 1.A.2 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951; Schending van het materiële motiveringsbeginsel, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel."

Hij ontwikkelt het middel als volgt:

"Eerste onderdeel

13.

Verweerder laat na te onderzoeken of verzoeker als vluchteling dient te worden erkend. Zij meent dit te kunnen besluiten omwille van de vermeende ongeloofwaardigheid van verzoeker. Gelet op het eerste middel, heeft verzoeker duidelijk gemaakt dat een dergelijk besluit onvoldoende in feite en in rechte gemotiveerd is.

14.

Verzoeker is een politiek bewuste jongeman die het niet eens is met de handelwijze van de autoriteiten in zijn herkomstland. Verzoeker is een leerkracht die zijn ongenoegen geuit heeft door deel te nemen aan verschillende stakingen. Uit bijgevoegde stukken 3, 4, 5 en 6 blijkt duidelijk dat leerkrachten als een risicogroep bestempeld moeten worden.

Gelet op het bovenstaande is het oordeel van verweerder te kort door de bocht. Verweerder oordeelt immers dat verzoeker als jonge leerkracht, onvoldoende vrees op vervolging heeft.

15.

Met bovenstaande conclusie gaat verweerder bovendien ook voorbij aan een cruciaal element, namelijk het feit dat verzoeker gedurfd heeft aanwezig te zijn op zijn school terwijl deze gesloten was naar aanleiding van de staking van advocaten en leerkrachten.

Door geen rekening te houden met dit element en dus met het specifieke profiel van verzoeker, komt verweerder tot de foute conclusie. Verzoeker vreest immers net omwille van zijn standpunt wat betreft de autoriteiten voor de vervolging door dezelfde autoriteiten.

Tweede onderdeel

16.

Verzoeker wijst verder op art. 48/7 Vw. : [...]

Verzoeker werd reeds vastgehouden, gemarteld en ondervraagd. Hier gaat verweerder volledig aan voorbij.

Hij heeft derhalve al ernstige schade ondergaan en is rechtstreeks bedreigd met vervolging.

Verweerder maakt bovendien absoluut niet aannemelijk dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat de vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

Verweerder liet na dit te onderzoeken, laat staan om de reeds opgelopen schade als een duidelijke aanwijzing te beschouwen.

Derde onderdeel

17.

Gelet op de omstandigheden en het specifieke profiel van verzoeker is het duidelijk dat er in hoofde van verzoeker sprake is van een gegronde vrees voor vervolging wegens het behoren tot een bepaalde sociale groep, namelijk zij die als tegenstanders van de autoriteiten worden aanzien. Als leerkracht die kritiek uit op de autoriteiten maakt hij deel uit van groep die een groot risico op vervolging loopt. Derhalve dient hij erkend te worden als vluchteling."

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van "artikel 48/4, 48/5 en artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, schending van de materiële motiveringsverplichting zoals bedoeld in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, schending van het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het beginsel luidens welk elke administratieve beslissing gesteund moet zijn op in feite en in rechte juiste en pertinente motieven, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel. Schending van artikel 3 EVRM."

Hij zet het middel als volgt uiteen:

"Eerste onderdeel,

18.

Artikel 48/4 Vreemdelingenwet bepaalt: [...]

19.

In de bestreden beslissing wordt niet getwijfeld aan de identiteit van verzoeker. Er is geen twijfel over het feit dat verzoeker afkomstig is uit Kameroen.

Gelet op de actuele slechte veiligheidssituatie in Engelstalig Kameroen en gelet op zijn afkomst is het aangewezen aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Het CGVS heeft in bestreden beslissing nagelaten op een zorgvuldige manier te onderzoeken of er effectief dient te worden over gegaan tot de toekenning van de status van subsidiaire bescherming. Evenwel komt hij tot de conclusie dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming nu er in Kameroen geen sprake zou zijn van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig, veralgemeend geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker een reëel risico op blootstelling aan een in artikel 3 EVRM verboden behandeling dan wel een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c Vreemdelingenwet loopt.

Nochtans schrijft art. 49/3 Vw. voor dat er naast een onderzoek naar de vluchtelingenstatus een onderzoek naar de mogelijke subsidiaire bescherming moet plaatsvinden.

Gezien verzoeker heeft verklaard dat hij een risico loopt op de dood, dient het CGVS op zijn minst een daadwerkelijk en grondig onderzoek te ondernemen of om te kunnen beoordelen of er effectief een dergelijk risico bestaat in zijn regio.

Bovendien werd er onvoldoende nagegaan of er gronden bestaan om aan te nemen dat er een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c, namelijk een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie, aangehaald door het CGVS dat Engelstalig Kameroen nog steeds een onveilig gebied is waar er verschillende gewapenden incidenten plaatsvinden. Hieruit blijkt dat het herkomstgebied van verzoeker nog steeds een onveilig gebied is.

Het onderzoek van verweerder zou aldus hebben aangetoond dat er wel degelijke gronden zijn om de subsidiaire bescherming aan verzoeker toe te kennen.

Het intern vestigingsalternatief is geen redelijk voorstel nu verzoeker geen Frans spreekt en hij zich net tegen de dominantie van het Franstalig Kameroen heeft uitgesproken.

Conclusie

Gelet op de graad van geweld, in verzoekers regio, is het niet overtuigend om te beweren dat er geen sprake is van een situatie waarin verzoeker een groot risico loopt. Verzoeker heeft zijn herkomst aannemelijk gemaakt en er is geen sprake van een reëel intern vluchtalternatief in Kameroen. Derhalve dient in ondergeschikte orde de status van subsidiaire bescherming toegekend te worden."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker landeninformatie inzake de situatie in Kameroen (stukken 3-6).

2.3. Bij aanvullende nota van 1 juli 2022 voegt verweerder volgende landeninformatie middels URL: COI Focus "Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire." van 19 november 2021.

2.4. Ter terechtzitting legt verzoeker middels een aanvullende nota van 8 juli 2022 volgende stukken neer:
"Stuk 7 – Convocatie dd. 18.06.2020
Stuk 8 – Convocatie dd. 26.10.2021".

Beoordeling

3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ingevolge de onderlinge verwevenheid worden de aangevoerde middelen samen onderzocht.

De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4^o van de Vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een "middel" vereist dat zowel de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid, alsook de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden. Verzoeker voert in het verzoekschrift de schending aan van "artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet", "artikel 1 D van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951" en "artikel 12 1 a) van de Kwalificatierichtlijn 2011/95/EU" zonder uiteen te zetten op welke wijze deze bepalingen worden geschonden door de bestreden beslissing. Volledigheidshalve

dient opgemerkt dat deze bepalingen de uitsluiting van de vluchtelingenstatus betreffen, terwijl de bestreden beslissing een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus uitmaakt.

5. Voor zover verzoeker in het verzoekschrift nog verwijst naar “*artikel 27 van het KB van 11 juli 2003*” dient opgemerkt dat dit artikel werd opgeheven bij artikel 16 van het koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

6. Verzoeker erkent in het verzoekschrift dat zijn verzoek laattijdig is en legt uit dat hij de hoop koesterde dat de rust in zijn herkomstland zou terugkeren, alsook dat hij verwachtte dat Engelstalig Kameroen zich zou afscheiden van Franstalig Kameroen.

Redelijkerwijze kan echter worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen.

Dat verzoeker naliet dit te doen en gedurende negen maanden talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker kan zijn maandenlang wachten om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen niet verschonen door de verwijzing naar zijn veronderstelling dat de situatie in Kameroen zou verbeteren. In navolging van verweerder dient opgemerkt dat verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming niet laattijdig indiende omwille van overmacht maar ingevolge zijn eigen keuze. Dergelijk gedrag relateert de ernst van zijn voorgehouden vrees. Verzoeker wist immers dat zijn verblijf in België gelimiteerd was tot de duur van zijn studies en hij op een gegeven moment diende terug te keren naar Kameroen, waar de situatie tijdens zijn afwezigheid geenszins verbeterde.

Voorstaande vaststelling is duidelijke tegenindicatie voor verzoekers voorgehouden vrees.

7. Verder dient gewezen op de omstandige motiveringen in de bestreden beslissing inzake verzoekers ongeloofwaardige verklaringen omtrent de modaliteiten van zijn reis naar België, alsook inzake de inhoud van verzoekers visumdossier (visumaanvragen van 1 februari 2017 en 20 juli 2017, zie administratief dossier). De bestreden beslissing luidt dienaangaande:

“Overigens dient opgemerkt dat uw verklaringen omtrent de modaliteiten van uw reis naar België, ingegeven door uw vrees voor vervolging, geenszins geloofwaardig zijn. U verklaart na uw tweede arrestatie, wanneer u op 15 maart 2017 werd overgebracht naar de Kondengui gevangenis in Yaoundé, met behulp van een Engelstalig politieofficier te zijn ontsnapt en vervolgens, na een omzwerving van drie uur in de bossen, medische hulp te hebben gezocht in de Life Span kliniek in Buea. Na een verblijf van enkele uren in het ziekenhuis ging u naar het afgelegen dorp Ebube alwaar u zich gedurende vijf en halve maand schuilhield op de landbouwvestiging van meneer T. (zie notities, p. 36-37). Met behulp van een politieagent – wiens naam u niet kent - die u leerde kennen via M., een vriend van uw oudste broer P., en tegen betaling van 500.000 frank, eveneens betaald door M., ging u in juni/juli naar de ambassade in Yaoundé om uw visum te regelen. Op de ambassade werd u een formulier gegeven dat u invulde en u betaalde geld voor uw visumaanvraag, eveneens voorzien door M.. Gevraagd of de ambassade documenten vroeg, stelt u dat er schooldocumenten werden gevraagd. U werd eveneens door M. geholpen om toelating te verkrijgen voor de opleiding ‘international tourism and leisure management’ in België (zie notities, p. 47), waarna u uw visum aanvraagde. U verbleef niet in Yaoundé maar keerde meteen, met behulp van de politieagent, terug naar uw schuilplaats Ebube. Ook wanneer u in september 2017 Kameroen verliet via de luchthaven van Douala, werd uw vertrek door de politieofficier gefaciliteerd (zie notities, p. 10-12 en p. 38-39).

Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie visumdossier in het administratief dossier), blijkt inderdaad dat u 20 juli 2017 aan visumaanvraag indiende op de Belgische ambassade in Yaoundé. Uit de visumaanvraag blijkt dat u 19 januari 2017 een paspoort liet opmaken.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat u verklaart 8 november 2016 een eerste keer te zijn gearresteerd, ervan beschuldigd te zijn geweest een aanhanger te zijn van politieke oppositiepartij SCNC en 22 december 2016 na betaling te zijn vrijgelaten onder het mom dat u zou zijn ontsnapt. Dat u na uw eerste arrestatie en ‘ontsnapping’ van de Kameroense autoriteiten een paspoort heeft verkregen, met andere

woorden een gunst van de overheid, verwondert bijgevolg. Tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd waarom u in januari 2017 een paspoort nodig had, stelt u een paspoort nodig te hebben gehad omdat uw toestand in het land niet echt veilig was (zie notities, p. 8). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat u reeds op 1 februari 2017 een visumaanvraag richtte aan de Belgische ambassade in Yaoundé teneinde een studentenvisum te verkrijgen, wat u evenwel werd geweigerd. In uw visumaanvraag staat te lezen dat u woonachtig bent te Buea road in Kumba, terwijl u op het CGVS echter verklaarde in Small Ekombe te hebben gewoond, en dat u geen beroep uitoefent, terwijl u op het CGVS verklaarde sinds 2015 tot uw vermeende arrestatie in november 2016 als leerkracht werkzaam te zijn geweest. Verder bevat het visumdossier een goedkeuring tot toelating van Thomas More tot het volgen van het bachelorsprogramma 'International Tourism & Leisure Management' tijdens het academiejaar 2016-2017, waarvan het tweede semester begon op 13 februari 2017. Het dossier bevat ook certificaten van het 'Cameroon General Certificate of Education Board' ter bevestiging van uw 'ordinary' en 'advanced' level, behaald in respectievelijk 2011 en 2013, opgesteld op 16 december 2016 – terwijl u zogenaamd nog tot 22 december 2016 in gevangenschap zat – en ondertekend door overheidsofficials. Dat officiële documenten werden opgemaakt, terwijl u tegelijkertijd werd vervolgd door de overheid, tast de geloofwaardigheid van de geopperde vervolging ernstig aan. Het dossier bevat ook volgende documenten: een diploma 'in applied hotel management and marketing studies', opgesteld op 30 juni 2016 en een medisch attest, opgesteld te Yaoundé op 14 januari 2017. Overigens zit ook een 'information sheet on imprisonment not expunged by amnesty or rehabilitation and on penalties related to traffic offences', opgesteld op 3 januari 2017 door de overheid, in het dossier. Het document stelt dat u student bent en vermeldt geen veroordelingen, verschijningen voor de rechtbank en geen overtredingen. Het verwondert dat u dit document zou hebben verkregen van dezelfde overheid die u actief vervolgt en dat het document geen melding maakt van uw eerste arrestatie en vermeende betrokkenheid bij SCNC en het protest in Engelstalig Kameroen. Tenslotte bevat het dossier een handgeschreven brief waarin u uw motivatie tot het volgen van de opleiding in België uiteenzet. In de brief verwijst u naar uw levenslange droom om in de toerismesector werkzaam te zijn en stelt u na uw studies in staat te zullen zijn om bij te dragen aan de ontwikkeling van uw land. U voegt toe dat in Kameroen verschillende mogelijkheden op u wachten, o.a. een job bij het ministerie van toerisme en cultuur. **Dat u na uw vermeende aanvaring met de overheid stelt te willen terugkeren naar uw land en sterker nog, uw bijdrage zou willen leveren aan de werking van de autoriteiten, tart de verbeelding.**

Bovendien dient op basis van bovenstaande te worden geconcludeerd dat uw verklaringen omtrent het verkrijgen van uw visum na uw tweede arrestatie niet de waarheid betreft, aangezien u reeds eerder, voor uw tweede vermeende arrestatie – zonder assistentie van derden – de nodige documenten had verzameld en de vereiste stappen had gezet teneinde een visum te verkrijgen, wat u echter werd geweigerd. In het visumdossier dat 20 juli 2017 werd geïntroduceerd en waarvan u verklaart dat het werd gefaciliteerd door de vriend van uw oudste broer M. en de politieofficier, staat aangegeven dat u woonachtig bent te Bonakama in Kumba en u student bent. Het bevat ook een vernieuwde goedkeuring tot toelating van Thomas More tot het volgen van het bachelorsprogramma 'International Tourism & Leisure Management' tijdens het academiejaar 2017-2018, beginnende op 18 september 2017. Teneinde het visum te verkrijgen, diende u wederom attesten in van het 'Cameroon General Certificate of Education Board', ditmaal opgesteld op 9 mei 2017 – na uw tweede vermeende arrestatie en ontsnapping – en opnieuw een stempel van de overheid bevattende. Ook het document met als hoofding 'information sheet on imprisonment not expunged by amnesty or rehabilitation and on penalties related to traffic offences', ditmaal opgesteld op 2 mei 2017, stellende dat u student bent, geeft aan dat er in uw hoofde geen veroordelingen, verschijningen voor de rechtbank of overtredingen zijn. Er wordt bijgevolg wederom geen melding gemaakt van uw arrestaties. Overigens bevat het dossier een medisch attest, opgesteld op 24 mei 2017 te Yaoundé en dezelfde handgeschreven brief met betrekking tot uw motivatie tot het volgen van de opleiding in België. **Het dient ook opgemerkt dat de vaststelling dat nergens in uw visumdossier uw occupatie als leerkracht van 2015 tot eind 2016 wordt vermeld, de geloofwaardigheid ervan aantast.** Dat u tenslotte deze documenten, waaronder het medisch attest, opgesteld op 24 mei 2017, dat uw fysieke aanwezigheid behoeft in Yaoundé, zou hebben kunnen regelen terwijl u zich zou hebben schuilgehouden in Ebubu, is verwonderlijk. **Het dient kortom vastgesteld dat u na uw vermeende arrestatie verschillende gunsten heeft verkregen van de overheid en u, die hoegenaamd zou zijn ontsnapt uit handen van de autoriteiten, er op eigen houtje – aangezien u niet aannemelijk kon maken daadwerkelijk te zijn geholpen door de politieofficier – in bent geslaagd om het land op legale wijze te verlaten.** "

Verzoeker biedt in het verzoekschrift geen dienstig verweer tegen voormelde terechte en pertinente motiveringen inzake zijn verklaringen aangaande de wijze waarop hij naar Europa gereisd is en de vaststellingen op basis van zijn visumdossier.

Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat hij ten tijde van het persoonlijk onderhoud had moeten geconfronteerd worden met de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen inzake de modaliteiten van zijn reis en hekelt dat hierover geen bijkomende vragen werden gesteld. Daarnaast benadrukt hij duidelijke en samenhangende verklaringen te hebben afgelegd inzake zijn vertrek naar België. Hij stelt verder te hebben aangegeven dat de autoriteiten in Kameroen gemakkelijk kunnen omgekocht worden, dat er geen digitaal systeem voorhanden is in Kameroen en dat het feit dat hij een studentenvisum had aangevraagd bij de Belgische ambassade niet bekend was bij de autoriteiten. Verzoeker benadrukt daarnaast dat verweerder evenmin heeft doorgevraagd over de verkrijging van zijn visum na de tweede arrestatie.

Te dezen dient opgemerkt dat er geen rechtsregel is die de commissaris-generaal ertoe verplicht om, zo dit al mogelijk zou zijn, verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud onmiddellijk te confronteren met ieder motief en/of iedere vaststelling die in de bestreden beslissing wordt aangehaald.

Daarnaast dient hernomen en benadrukt dat de bewijslast in beginsel op de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Geen enkele bepaling of beginsel verplicht immers de met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming belaste instanties de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en onderzoeksdaten te stellen. Bij de commissaris-generaal is er slechts sprake van een onderzoeksplicht wanneer de verzoeker om internationale bescherming voldaan heeft aan de op hem rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om te kunnen komen tot de beslissing die krachtens artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet tot zijn bevoegdheid behoort.

Geenszins kan gesteld worden dat verzoeker niet afdoende ondervraagd werd. Verzoeker kon zijn verzoek om internationale bescherming toelichten op de Dienst Vreemdelingenzaken en in de vragenlijst. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd verzoeker gedurende vier uur en een half (met twee pauzes) nog grondig gehoord en kreeg zowel open als gerichte vragen. Indien verzoeker meent dat hij over een of ander onderwerp – *in casu* de modaliteiten van zijn reis en de verkrijging van zijn visum na de tweede arrestatie – nog bijkomende inlichtingen heeft, dan kan hij bijkomende schriftelijke verklaringen afleggen. Het is verzoeker die de door hem aangevoerde vrees voor vervolging of schade dient aannemelijk te maken en het objectieve en ernstige karakter ervan moet aantonen. Verzoeker brengt overigens ook in het verzoekschrift geen concrete feiten aan die een ander licht op de voorstaande beoordeling kunnen werpen.

Verzoeker kan immers niet volstaan met de loutere verwijzing in het verzoekschrift naar corruptie en een gebrek aan een digitaal systeem in Kameroen om de voormelde terechte en pertinente vaststellingen op basis van de inhoud van zijn visumdossier te verklaren. Gelet op de elementen in het administratief dossier stelde verweerder immers terecht dat geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers bewering te zijn geholpen door een politieofficier bij de verkrijging van zijn visum en zijn vertrek uit Kameroen.

De vaststellingen in de bestreden beslissing blijven derhalve overeind en dragen bij tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde reismodaliteiten, het door verzoeker voorgehouden profiel van leerkracht, zijn voorgehouden woonplaats, alsook van zijn bewering te worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten.

8. Wat betreft de gebeurtenissen op 8 november 2016, houdt verzoeker vol dat er al stakingen plaatsvonden voor 21 november 2016 en citeert hij uit landeninformatie ter staving hiervan.

Hoewel uit de in het verzoekschrift geciteerde bronnen blijkt dat Engelssprekende advocaten, docenten en studenten reeds in oktober 2016 op straat kwamen om te protesteren, kan nergens uit de geciteerde artikelen blijken dat de stakingen door leerkrachten ook vóór 21 november 2016 zouden hebben plaatsgevonden.

De door verzoeker bijgebrachte informatie doet bijgevolg geen afbreuk aan de terechte vaststellingen die verweerder deed op basis van de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier:

“Er dient echter te worden opgemerkt dat uw verklaringen niet overeenkomen met beschikbare informatie wat betreft de start van de Engelstalige crisis in Kameroen. Die begon immers op 11 oktober 2016 wanneer in Bamenda advocaten van noordwest en zuidwest in staking gingen. Op 8 november 2016 – de dag van uw vermeende arrestatie – mobiliseerden de advocaten honderden

personen voor een mars in Bamenda. De mensenmassa werd tijdens de vredevolle mars met geweld uiteen gedreven door gendarmen, enkele advocaten werden mishandeld en enkele mototaxichauffeurs werden gearresteerd. Als reactie barricadeerden jongeren en mototaxichauffeurs verschillende kruispunten en gevechten tussen demonstranten en gendarmen resulteerden in verscheidene gewonden. Op 21 november begonnen ook de leerkrachten te staken. Ze organiseerden een rally tegen het gebrek aan Engelstalige leerkrachten, de aanstelling van leerkrachten die het Engels niet goed beheersten en het gebrekkige respect voor het Angelsaksische karakter van de scholen en universiteiten in de Engelstalige zone. Tijdens de rally sluiten duizenden mensen zich aan bij de leerkrachten en de rally werd met geweld uiteen geslagen door de politie en het leger. Volgens een bron werden alle scholen in Engelstalig Kameroen gesloten. Eind november vonden verschillende andere incidenten plaats in Bamenda die resulteerden in rellen. Vanaf 28 november verspreidde de crisis, dusver beperkt tot noordwest Kameroen, naar het zuidwestelijke gedeelte van Kameroen met studenten van Buea universiteit die een vredevol protest organiseerden op campus. De protesterende studenten werden met geweld onderdrukt en sommigen gearresteerd in hun huizen. Dat u verklaart reeds op 8 november 2016 in Small Ekombe, Meme divisie, in zuidwest Kameroen te zijn gearresteerd, terwijl de staking van de leerkrachten pas begon op 21 november 2016 en de crisis pas oversloeg naar zuidwest Kameroen vanaf 28 november 2016, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw arrestatie ernstig aan. U geeft correct aan dat er toen enkel stakingen plaatsvonden in noordwest, maar verduidelijkt dat de scholen wel al waren gesloten in Kumba. Gevraagd waarom de scholen dicht waren als er geen staking was, stelt u dat werd gezegd dat in gans Engelstalig Kameroen de scholen dicht moesten en als 'ze' komen en zien dat de school open is, 'ze' de school afbranden (zie notities, p. 50)."

Hoe dan ook, het verwijzen naar algemene informatie volstaat niet om de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten aan te tonen. Blijkens de bestreden beslissing kon verzoeker niet verklaren waarom hij, als enige die ochtend van 8 november 2016, aanwezig was op school wanneer de scholen reeds zouden zijn gesloten:

"U verklaart dat iedereen weg moest blijven van school, maar wanneer u werd gevraagd waarom u op school was wanneer u werd gearresteerd, stelt u dat de staking net begon en u die ochtend naar school ging, enkel om te zien dat politiemannen kwamen en u arresteerden. U voegt toe dat er geen leerlingen op school waren en wanneer ze kwamen, ze verrast waren dat er geen mensen op school waren. U moest worden gearresteerd omdat jullie hebben aangemoedigd om de scholen te dwarsbomen. U nogmaals gevraagd wat u op school deed wanneer de scholen dicht waren, antwoordt u dat het na het begin van de staking twee weken duurde voor het automatisch dicht was en niemand op school te zien was. U verduidelijkt dat voor die twee weken enkele mensen op school waren, het vervolgens serieus werd en alles sloot (zie notities, p. 49)."

Verzoeker biedt geen nuttig verweer ten aanzien van voormelde motivering en licht bovendien ook in het verzoekschrift niet (aannemelijk) toe waarom hij - als enige die ochtend van 8 november 2016 - aanwezig was op school wanneer de scholen reeds zouden zijn gesloten.

Gelet op het geheel van voorstaande vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers vermeende arrestatie op 8 november 2016.

9. Inzake de tweede arrestatie benadrukt verzoeker in het verzoekschrift dat hij duidelijke en samenhangende verklaringen heeft afgelegd, dat er veel stakingen en demonstraties hebben plaatsgevonden en dat uit een rapport van Human Rights Watch blijkt dat leerkrachten een risicogroep waren. Het louter bevestigen en benadrukken van zijn reeds afgelegde verklaringen en het verwijzen naar algemene informatie kan echter geen afbreuk doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande zijn vage en ongeloofwaardige verklaringen over zijn deelname aan de mars in Buea, waarbij hij beweerdelijk werd gearresteerd.

10. Wat betreft het contact met zijn familie houdt verzoeker vol niet te weten waar zijn familieleden zich bevinden. Hij verwijst dienaangaande naar een persartikel, waaruit blijkt dat vele mensen hun hebben en houden achterlieten, alsook naar de foto van zijn afgebrande ouderlijk huis. Verzoeker gaat echter voorbij aan de omstandige en pertinente motiveringen in de bestreden beslissing, waaruit blijkt dat verzoeker niet aannemelijk weet te maken dat hij geen contact meer heeft met zijn familie in Kameroen. Deze motiveringen luiden als volgt:

"Tenslotte dient opgemerkt dat u wat betreft uw contact met familieleden geen geloofwaardige verklaringen aflegt. U geeft aan niet te weten waar uw ouders en broers momenteel verblijven omdat ze 'sinds' 2017 werden aangevallen door de veiligheidstroepen. Wanneer u Kameroen verliet, verbleven ze in Small Ekombe. Na uw vertrek uit Kameroen had u geen contact met uw familie aangezien ze door het leger werden verplaatst. Gevraagd hoe u weet dat ze door het leger werden

verplaatst, stelt u dat een van uw burens, B.K., tegen uw advocaat, E.A.F., heeft gezegd dat uw ouders werden verplaatst. U voegt toe dat de veiligheidstroepen het huis van uw ouders aanvielen, jullie huis werd afgebrand en ze bijgevolg werden verjaagd en u sindsdien niets van hen hoorde. Ter staving hiervan legt u een foto neer van een lege plek waar eerder uw huis stond dat werd afgebrand. Dienaangaande dient opgemerkt dat de foto onvoldoende bewijs vormt voor het afbranden van uw huis aangezien het eender welk huis, eender waar kan zijn en het bovendien geen bewijs vormt voor de aangehaalde vervolging. Gevraagd wanneer u vernam dat uw ouders Small Ekombe hadden verlaten, geeft u aan dat in België te hebben vernomen (zie notities, p. 23-24). Verder echter tijdens het persoonlijk onderhoud stelt u na uw aankomst in het verlaten dorp Ebube te hebben vernomen dat de veiligheidstroepen u overal zochten. Gevraagd hoe u dat wist, antwoordt u het te weten en dat ze naar Small Ekombe gingen, de oorlog verklaarden aan uw ouders en naar uw locatie vroegen, hen wegjaagden en jullie huis afbrandden. Gevraagd of voorgaande niet na uw vertrek plaatsvond, stelt u dat uw huis werd afgebrand wanneer u nog in Kameroen was wanneer naar u werd gezocht. U stelt dat te weten te zijn gekomen nadat u met hen –met uw oudere broer - in contact kwam via de kleine telefoon die u had. Waar uw ouders echter heengingen, weet u niet aangezien u niet met hen in contact kwam. Ook waar de rest van uw familie heenging, weet u niet omdat ze na het incident wegreunden en u in het dorp was. Gevraagd waarover het gesprek met uw broer ging, stelt u dat hij zei dat veiligheidstroepen achter u aankwamen, het huis afbrandden en iedereen wegjaagden. U voegt toe dat hij u opbelde vanuit de bossen waarheen hij vluchtte. Wat nadien met uw familie gebeurde, weet u niet aangezien u na het gesprek met uw broer enkel contact had met M., de vriend van uw broer. Gevraagd hoe dat kwam, stelt u niet met uw telefoon naar België te zijn gekomen. Gevraagd waarom u in Kameroen geen contact meer had met uw familie, ontwijkt u de vraag, stellende dat u niet weet wat gebeurde, u op uw eigen plek was en uw familie op een andere plek en u niet weet wat met hen gebeurde (zie notities, p. 45-47). Gevraagd of u via Facebook niet in contact kon komen met uw familie, stelt u dat niet te kunnen aangezien uw ouders geen Facebook gebruiken. Gepeild naar uw broers, verklaart u eerst dat uw broers Facebook hebben maar u niet met hen in contact kwam om uw antwoord vervolgens te wijzigen en aan te geven niet te weten of uw broers Facebook hebben. U verklaart bovendien niet te hebben geprobeerd om hen te vinden aangezien u veel stress heeft gehad en u gewoon een tijdje moest blijven. U twee Facebookpagina's getoond op naam van S. en P.M. (zie administratief dossier) en gevraagd of het uw broers zijn, bevestigt u maar geeft u aan niet te weten of u al dan niet met bevriend bent op Facebook (zie notities, p. 55-56). **Uit uw verklaringen kan kortom niet worden afgeleid dat u de waarheid vertelt wat betreft het contact met uw familie in Kameroen.**".

11. Gelet op de voorstaande vaststellingen heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat hij werkelijk leerkracht was in Kameroen, noch dat hij als leerkracht deelnam aan protestacties en ten gevolge hiervan vervolgd werd. Voor zover verzoeker betoogt dat uit de bij het verzoekschrift neergelegde stukken (3-6) blijkt dat leerkrachten als risicogroep bestempeld wordt, heeft dit geen betrekking op verzoeker. Deze informatie volstaat dan ook geenszins om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging in *concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

12. Ter terechtzitting legt verzoeker twee convocaties neer, die respectievelijk op 18 juni 2020 en 26 oktober 2021 werden opgesteld. Verzoeker omschrijft echter niet op welke wijze hij deze gerechtelijke oproepingen verkreeg. De neergelegde documenten worden slechts bijgebracht in de vorm van (kleuren)kopieën, zodat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen authenticiteitswaarde kan worden gehecht. Verder dient opgemerkt dat beide convocaties, behoudens de datums, identiek zijn wat betreft inhoud, vorm en handschrift, niettegenstaande ze werden opgesteld met een interval van een jaar en vier maanden. Beide convocaties vermelden slechts op zeer algemene wijze waarom verzoeker wordt geconvoceerd (voor onderzoek: "*investigation*") en bieden geen duidelijkheid omtrent de reden van de convocaties. Bovendien dient vastgesteld dat verzoeker nooit eerder gewag heeft gemaakt van een convocatie in zijn hoofdte, dit terwijl de eerste convocatie van 18 juni 2020 dateert van voor het persoonlijk onderhoud van 1 april 2021. Een document is slechts één element in het asielrelaas en de bewijswaarde af hangt van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria.

Gelet op voorgaande vaststellingen kunnen de door verzoeker neergelegde convocaties, die zonder enige nuttige uitleg worden bijgebracht, de geloofwaardigheid van verzoekers ongeloofwaardig bevonden asielrelaas niet herstellen.

13. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de

commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

14. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielrelaas. Derhalve is verzoekers verwijzing in dit kader naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

15. Mede gelet op de hogere vaststellingen inzake zijn asielmotieven blijkt dat verzoeker geen specifiek element aanvoert inzake de subsidiaire beschermingsstatus zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, a) en b).

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, alsook naar de naar bij aanvullende nota van 1 juli 2022 aangebrachte update van de landeninformatie en beoordeling van de veiligheidssituatie.

De door verzoeker neergelegde informatie inzake de veiligheidssituatie in Kameroen ligt in lijn met de door verweerder aangebrachte informatie en daarop gestoelde beoordeling van de veiligheidssituatie.

Inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betwist verzoeker de motivering in de bestreden beslissing dat hij zich in Franstalig Kameroen kan vestigen. Hij stelt dat hij geen Frans spreekt en dat hij zich net tegen de dominantie van Franstalig Kameroen heeft uitgesproken.

Er dient worden hernomen dat geen geloof wordt gehecht aan het door verzoeker voorgehouden relaas, zodat evenmin wordt aangenomen dat hij zich tegen de dominantie van Franstalig Kameroen heeft uitgesproken. Wel integendeel, zoals in de bestreden beslissing terecht werd vastgesteld en hierboven hernomen, verwijst verzoeker in zijn visumaanvraag naar zijn levenslange droom in de toerismesector werkzaam te zijn en stelt hij na zijn studies in staat te zullen zijn om bij te dragen aan de ontwikkeling van zijn land.

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen dienstig verweer ter ontkrachting van de omstandige motivering die stelt dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, waar hij overeenkomstig artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt. Dienaangaande blijkt uit de elementen in het dossier dat verweerder terecht motiveert als volgt:

“Vooreerst dient te worden gewezen op uw opleidingsniveau. Nadat u in 2013 afstudeerde van highschool, volgde u gedurende 18 maanden een cursus in hotel management en marketing aan de Business en Technology school in Kumba. Na aankomst in België studeerde u gedurende vier maanden international tourism and leisure management aan Thomas More universiteit. Volgens uw verklaringen diende u echter uw studies stop te zetten wanneer u het inschrijvingsgeld niet langer kon betalen. In uw visumaanvraag verwijst u naar uw levenslange droom in de toerismesector werkzaam te zijn en stelt u na uw studies in staat te zullen zijn om bij te dragen aan de ontwikkeling van uw land. U voegt toe dat in Kameroen verschillende mogelijkheden op u wachten, o.a. een job bij het ministerie van toerisme en cultuur.

Wat betreft uw werkervaring dient opgemerkt dat u niet aannemelijk weet te maken als leerkracht werkzaam te zijn geweest in Kameroen waardoor er geen inschatting kan worden gemaakt wat betreft uw relevante werkervaring. Hetzelfde dient opgemerkt wat betreft uw familieleden. Uit voorgaande blijkt immers dat het lijkt dat u het CGVS geen informatie wil verschaffen over de contacten met uw familiaal netwerk en de verblijfplaatsen van uw familie, naar alle waarschijnlijkheid om een netwerk in (Franstalig) Kameroen te verstoppen. Door bewust uw reële levensomstandigheden in Kameroen en de verblijfomstandigheden van uw familie te verhullen, verkeert de commissaris-generaal in het ongewisse wat betreft de reële mogelijkheden tot hervestiging in Franstalig Kameroen.

Het werd echter wel vastgesteld dat u zeer zelfredzaam bent aangezien u na uw stopgezette opleiding verscheidene maanden in België doorbracht zonder enig netwerk en zonder u te beroepen op hulp van de Belgische autoriteiten. Vervolgens slaagde u erin om naar Oostenrijk te gaan alwaar u een verzoek om internationale bescherming indiende.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vlucht-alternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan."

Verweerder oordeelde op goede gronden dat verzoeker, mede gelet op de onduidelijkheid van zijn profiel ingevolge zijn verklaringen en de vaststelling dat verzoeker inzake zijn reële levensomstandigheden en de verblijfomstandigheden van zijn familie geen duidelijkheid verschaft, in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt zoals omschreven in artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op verzoekers hoogopgeleid profiel, de noodzakelijke stappen om in het buitenland te studeren en de zelfredzaamheid die hij aan de dag legde tijdens zijn verblijf in België, waarvan hij evenmin één van de landstalen spreekt, kan de loutere bewering dat verzoeker geen Frans spreekt geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt alwaar zich een Engelstalige gemeenschap bevindt.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS